

ग्रामेण गाम्नेय भोग्यद्रव्येण आशुनयति क्षपय-
तीति । ग्रामान् भोग्यवस्तूनि नयति आत्मानं
प्रापयतीति वा ।) भोगिकः । इति हेमचन्द्रः ॥
ग्रामणीः, स्त्री, (ग्रामेण जनसम्बन्धेनेत्यर्थः नीयते
गृह्यते यद्वा ग्रामेण ग्राम्यधर्मेण केवलं मैथुना-
दिना नयति कालं यापयतीति । नी + क्षिप् ।)
वेश्या । ग्रामेया । नीलिका । इति हेमचन्द्रः ॥
ग्रामतत्त्वः, पुं, (ग्रामस्थः ग्रामपरतन्त्रो वा तत्त्वा ।
“ग्रामकौटम्भां च तत्त्वः ।” ५।४।६५ ।
इति टच् ।) ग्रामाधीनः काष्ठतट् । ग्रामा-
यत्तत्त्वा । इत्यमरः । २।१०।६ ॥ गेवे
कुतार इति भाषा ॥
ग्रामता, स्त्री, (ग्रामाणां सम्बन्धः । “ग्रामजनवस्तु-
भ्यस्तत् ।” ४।२।४३ । इति तल् ।) ग्राम-
सम्बन्धः । इत्यमरः । ३।२।४३ ॥ (ग्रामस्थ
भावः । “तस्य भावस्त्वतौ ।” ५।१।११६ । इति
तल् ।) ग्रामलक्ष ॥
ग्रामभृतः, पुं, (ग्रामे ग्रामस्थ वा भृतः भरणीयः
ग्रामावस्थितजनैरिति शेषः ।) ग्रामप्रेष्यः । स तु
ब्राह्मणश्चेत् पञ्चमोऽब्राह्मणः । इत्याह्निकतत्त्वम् ॥
(यथाह शातातपः ।
“अब्राह्मणास्तु षट् प्रोक्ता ऋषिणा तत्त्ववेदिना ।
व्यादौ राजभृतस्तेषां द्वितीयः क्रयविक्रयौ ॥
तृतीयो बहुयाज्यः स्यात् चतुर्थो ग्रामयाजकः ।
पञ्चमस्तु भृतस्तेषां ग्रामस्थ नगरस्थ च ॥
अनादित्यान् यः पूर्वा सादित्याच्चेव पश्चिमाम् ।
नोपासीत द्विजः सन्धां स षष्ठोऽब्राह्मणः स्मृतः ॥”)
ग्राममहुरिका, स्त्री, (ग्रामस्थ मत्स्यग्रमेष्टु वा
मद्गुरिकेव । सुद्रमद्गुर इत्येवार्थः ।) शङ्खी-
मत्स्यः । ग्रामयुद्धम् । इति मेदिनी । कै।२३२॥
ग्राममुखः, पुं, (ग्रामस्थ मुखमिव यो स्थितः । यदा,
ग्रामो ग्रामवासिजो मुखत्वेन प्रधानकारणत्वेन
यस्य । ग्रामस्थजनसाध्वत्वादेवास्य तथात्वम् ।)
हृद्गः । इति शब्दरत्नावली ॥
ग्रामनृगः, पुं, (ग्रामस्थ नृग इव । यदा, ग्रामे-
स्थितो नृगः पशुः ।) कुकुरः । इति शब्दरत्ना-
वली ॥
ग्रामयाजकः, पुं, (ग्रामस्थ याजको यागकर्त्ता ।)
ग्रामस्थनानावर्णानां पुरोहितः । स तु चतुर्थो-
ऽब्राह्मणः । यथाह, शातातपः ।
“अब्राह्मणास्तु षट् प्रोक्ता ऋषिणा तत्त्ववेदिना ।
व्यादौ राजभृतस्तेषां द्वितीयः क्रयविक्रयौ ॥
तृतीयो बहुयाज्यः स्यात् चतुर्थो ग्रामयाजकः ।
पञ्चमस्तु भृतस्तेषां ग्रामस्थ नगरस्थ च ॥
अनादित्यान् यः पूर्वा सादित्याच्चेव पश्चिमाम् ।
नोपासीत द्विजः सन्धां स षष्ठोऽब्राह्मणः स्मृतः ॥”
(एतस्मै प्रदत्तं दानादिकं निष्कलं भवति ।
यथोक्तं महाभारते । ३।१६६ । ७ ।
“अथैतु पतिते दानं ब्राह्मणे तत्करे तथा ।
गुरौ चावृत्तिके पापे हतन्ते ग्रामयाजके ॥”)
ग्रामस्थः, त्रि, ग्रामवाची । ग्रामे तिष्ठति य इत्यर्थे
इप्रत्ययः ॥

ग्रामहासकः, पुं, (ग्रामान् ग्रामवासिनः श्वशुरा-
लयस्थसम्बन्धान् वा हासयतीति । हस् + शिच्
+ श्वल् ।) भगिनीपतिः । इति शब्दरत्नावली ॥
ग्रामाधानं, स्त्री, (आधीयते उपजीविका यत्र तत् ।
आ + धा + लुट् । ततो ग्रामस्थ नृगयुसम्बन्धस्य-
आधानं पोषणकम् ।) नृगया । इति हलायुधः ॥
ग्रामान्तं, स्त्री, (ग्रामस्थ अन्तं समीपम् ।) ग्राम-
समीपम् । तत्पर्यायः । उपश्लक्ष्यम् २ । इत्य-
मरः । २।३।२० ॥ ग्रामान्तिकम् ३ । इति
वोपालितः ॥
ग्रामिणी, स्त्री, (ग्राम उत्पत्तिस्थानत्वेन अस्ति
अस्याः । अत इनिः स्त्रियां ङीप् ।) नीली-
वृक्षः । इति जटाधरः ॥
ग्रामी, [न] त्रि, (ग्रामः अधिकारित्वेनाख्यस्य ।
अत इनिः ।) ग्रामविश्रुतः । गौड इति भाषा ॥
यथा, ब्राह्मणकुलाचार्यकारिकायाम् ।
“रामो गङ्गगङ्गग्रामी निपः केशरकोणितः ।
केशरकोणीति स्थातो ग्रामी ग्रामवताम्बरः ॥”
(ग्रामो ग्राम्यधर्म्मो मैथुनं अख्यस्येति । ग्राम्य-
धर्म्मविश्रुतः । यथा, भागवते । ४।२६।१४ ।
“आसुरी मेढ्रमर्गाद्वार्यवाधौ ग्रामिणी रतिः ।
उपस्थो दुर्मदः प्रोक्तो निहर्त्तिर्गद उच्यते ॥”)
ग्रामीणः, पुं, (ग्रामे भवः । ग्राम + “ग्रामाद्य-
खनौ ।” ४।२।६४ । इति खच् ।) ग्राम्य-
शूकरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ कुकुरः । काकः ।
ग्रामोत्पन्ने त्रि । इति मेदिनी । खे । ४६ ॥
(यथा, भाषापरिच्छेदे । ५६ ।
“ग्रामीणस्य प्रथमतः पशुतो गवयादिकम् ।
साङ्ख्यधर्मोर्गावादीनां या स्यात् सा करणं मतम् ॥”)
ग्रामीणा, स्त्री, (ग्रामीण + स्त्रियां टाप् ।)
नीलीवृक्षः । इति मेदिनी ॥ (अस्याः पर्याया यथा,
“नीली तु नीलिनी तूली कालदोला च नीलिका ।
रङ्गनी श्रीपली तुच्छा ग्रामीणा मधुपर्णिका ॥
क्षीतका कालकेशी च नीलपुष्पा च सा स्मृता ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
गुणाश्चास्या नीलिनीशब्दे ज्ञातव्याः ॥) पालङ्का-
श्राकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
ग्रामेयकः, त्रि, (ग्रामे भवः । ग्राम + “कत्त्रादिभ्यो-
ऽकच् ।” ४।२।६५ । इति ङकच् ।) ग्राम्यः ।
इति हेमचन्द्रः । ३।१६५ ॥
ग्रामेया, स्त्री, (ग्रामे भवा । ग्राम + ङक् ।) ग्राम्य-
नारी । इति ग्रामणीशब्दार्थे हेमचन्द्रः ॥
ग्रामेशः, त्रि, (ग्रामस्थ ईशः ।) ग्रामेश्वरः ।
ग्रामाधिपतिः । यथा, शान्तिश्रुतके । ११ ।
“यं कश्चित् पुरुषाधर्मं कतिपयग्रामेशमव्यर्थदं ।
सेवाये नृगयामहे नरमहो नृप वराका वयम् ॥”
ग्राम्यः, त्रि, (ग्रामे भवः । ग्राम + “ग्रामात्
यखनौ ।” ४।२।६४ । इति यः ।) ग्रामोत्-
पन्नः । तत्पर्यायः । ग्रामेयकः २ ग्रामीणः ३ ।
इति हेमचन्द्रः । ३।१६५ ॥ (यथा, मनुः ।
११।१६६ ।
“श्रद्धालसखरेर्ददौ ग्राम्यैः क्रयाद्विरेवं च ॥”

तथा, माघे । १२।३८ ।
“ग्राम्यान्पशुन् कपिशं पिपासतः ॥”
नृगः । प्राकृतः । यथा, तत्रैव । १४।६४ ।
“ग्राम्यभावमपहातुमिच्छन्
योगमार्गपतितेन चेतसा ॥”)
भण्डादिवचनम् । “हालिकशाकटिकप्रधानत्वात्
ग्रामे भवं ग्राम्यम् ।” इति भरतः ॥ तत्पर्यायः ।
अङ्गीलम् २ । इत्यमरः । १।६।१६ ॥ (कायस्थ
दोषविशेषः । स च शब्दगतः अर्थगतश्च । तत्र
शब्दगतो यथा, साहित्यदर्पणे । ७।३ ।
“दुःश्रवज्जिघाक्षीलाशुचितार्थाप्रयुक्तताः ।
ग्राम्योऽप्रतीतसन्दिग्धनेयार्थनिहृतार्थताः ॥”
अस्य उदाहरणं यथा तत्रैव । “कटिस्ते हरते
मनः । अत्र कटिशब्दो ग्राम्यः ॥” अर्थगतो
यथा, तत्रैव । ७।५ ।
“अपुष्टदुष्कर्मग्राम्यवाहताङ्गीलकृताः ॥”
उदाहरणं यथा तत्रैव । “स्वपिहितं समीपे मे
स्वपिन्धेवाधुना प्रियः ॥ अत्रार्थो ग्राम्यः ॥”)
ग्राम्यकन्दः, पुं, (ग्राम्यो ग्रामभवः कन्दः ।)
ग्राम्यौलः । वनञ्जल इति भाषा । तत्पर्यायः ।
खलकन्दः २ । इति रत्नमाला ॥ स तु दोषलः ।
इति राजवल्लभः ॥
ग्राम्यकर्कटी, स्त्री, (ग्राम्या ग्रामजाता कर्कटी ।)
कुङ्गाण्डः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
ग्राम्यकुङ्कुमं, स्त्री, (ग्राम्यग्रामसम्भूतं कुङ्कुमम् ।)
कुसुम्भम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
ग्राम्यधर्म्मः, पुं, (ग्राम्यस्य इतरादिधर्म्मः ।) मैथु-
नम् । इत्यमरः । १२।७।५७ ॥ (यथा, महा-
भारते । ३।४८।४ ।
“प्रसन्नो ग्राम्यधर्म्मोऽयं सन्दात्मा पापनिश्चयः ।
मम पुत्रः सुदुर्द्धिः पृथिवीं घातयिष्यति ॥”)
ग्राम्यपशुः, पुं, (ग्राम्यो ग्रामजातः पशुः ।) ग्राम-
जातजन्तुः । (यथा, भागवते । ६।१५।१६ ।
“तस्माद् युवां ग्राम्यपशोर्मम नृपृथिव्यः प्रभू ।
अन्य तमसि मयस्य ज्ञानदीप उदीर्यताम् ॥”)
स तु सप्तविधो यथा । गौः १ अजः २ मेघः ३
मनुष्यः ४ अश्वः ५ अश्वतरः ६ गर्हभः ७ ।
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ (यथाह पैठीनसिः ।
“ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश । गौरविरजोऽश्वोऽश्व-
तरो गर्हभो मनुष्यश्चति ग्राम्याः पशवः । सहिव-
वान् ऋक्षसरीः ऋषयश्चतुर्गणाश्चति सप्ता-
रण्याः ॥” सुश्रुतमते उद्वाद्योऽपिग्राम्याः ।
यदुक्तं तत्रैव सूत्रस्थाने ४६ अध्याये ।
“अश्वान्तरगोखरोऽश्वस्तोरभमेदःपुच्छकप्रश्न-
तयो ग्राम्याः ॥”)
ग्राम्यमहुरिका, स्त्री, (ग्राम्या ग्रामोद्भवा महुरिका)
शङ्खीमत्स्यः । इति हारावली ॥
ग्राम्यनृगः, पुं, (ग्राम्यो ग्रामभवो नृगो हरिण इव ।
नृगः पशुर्वा इत्येके ।) कुकुरः । इति जटाधरः ॥
ग्राम्यराशिः, पुं, (ग्राम्यो राशिः ।) मिथुनम् ।
कन्या । तुला । वृश्चिकः । धनुः । कुम्भः । राचः
मेघः वृषश्च । इति ज्योतिषम् ॥